

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljike in dueve po praznikih, ter velja po poštih prejemam, za avstro-egerske dežele za celo leto 16 gold., za poi leta 8 gold. za četrto leta 4 gold. — Za Ljubljane brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrto leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrto leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in zadržake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljane za četrto leta 2 gold. 50 kr., po poštih prejemam za četrto leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četristopne pet-vrste 6 kr., če se oznanila enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če so tri- ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledišča v „zvezdi“. Opravnost, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne redi, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Helfertova brošura

je senca tistih dogodijev, ki imajo priti leta 1877. z revizijo avstro-egerske nagodbe, leta 1867. sklepljene. Če ne gotovo, verjetno je pa vsakako, da se bo s to revizijo državna oblika in uredba avstro-egerske monarhije zopet izpremenila. Faktorji, ustvarivši leta 1867. državni dualizem, ti faktorji obstoje tudi še danes. Razmerje med njimi se je pa tečajem desetih let precej premenilo. Deak in Beust, obadva sta danes politično mrtva. Avstrijski ustavoverci so danes mnogo slabši, nego so bili leta 1867. in Magjari ravno tako. Niti jeden niti drugi se nij po dualizmu ojačil, obadva sta bila v svojem naprejevanju po Kajserfeldovih „svinčenih podplatih“ zadržavana. Leta 1867. so bili Magjari na velikej visočini svoje moči, da je tako rekoč vse od njih odvislo. Denes je egerski vpliv se ve da bolj po ceni! —

Pri obnovi nagodbe leta 1877. si bodo nasproti stali: ustavoverci v sebi nejedini, in Tiszina fazija, — fazija od danes do jutri. Ta dva si bodo teda leta 1877. kot pakanta nasproti stala, če se do tačas, ne mara, še bolj ne metamorfozujeta. Leta 1867. je bilo ustavovercem na tem ležeče, da Magjari ne pobegnejo; — Magjarom je pa zopet to neizmerno godilo, da bodo oni s svojim tačas vsemogočim vplivom notranjo in vnanjo politiko monarhije vodili, ter da so celih 70 % na cisilejanskega „Švaba“ odvalili.

Tretji faktor v monarhiji: Slovani, so bili po Bestu od državopravnih poganj mej Nemci in Magjari odrinjeni. On jih je, kakor je baje sam rekel, „na steno“ prisnil. Naravni nasledek tega je bil, da pasivna češka opozicija nemško-magjarskega

pakta nij pripoznala kot pravoveljalnega, in Čehi ga še niti danes ne pripoznavajo.

Vpraša se: ali se bodo tudi leta 1877. Slovani pri reviziji duvalistične nagodbe ignorovali, kakor so se ignorovali leta 1867. ali ne? —

Helfertova brošura zaznamuje kot temelje, na katerih avstro-egerska monarhija danes stoji, sledeče tri državo-pravne spise:

1. pragmatično sankcijo, s katero se je nasledno pravo tudi na žensko lozo Habsburg-Lotrinžanov proteglo, in katero pravo so avstro-egerski narodi s tem pripoznali, da se jim njihove stare državo-pravne pravice na novo pripoznajo, potrdijo in zagotovijo, kar se je tudi zgodilo; —

2. patent od 11. avgusta 1804, s katerim je poprejšnji nemško-rimski cesar Franjo II. nemško cesarsko krono odložil in naslov cesarja avstrijskih zveznih držav sprejel; — in

3. oktoberski diplom, ki je tako rekoč samo ponavljanje ustanov pragmatične sankcije in patenta leta 1804.

Iz teh treh korenin je vzrasla, ter se vpodobila avstro-egerska monarhija, in iz teh treh korenin še zmirom srce sok svojega življenja in svojega obstanka. Podseči jej te tri korenine, in ona se bo zanihala v vseh svojih slojevih. Te tri korenine jasno pričajo, da je federalistična uredba naše monarhije historična, ter da se je izgrešil pravpot, ko se je okrenilo na centralizacijo, ki je po komaj 10 letnem obstanku kukavno propala, in potem na duvalizem, ki danes, tudi uže po komaj 10 letnem obstanku, v vseh svojih stebrih in podbojih hrska in poka.

Taka je smisel Helfertove brošure.

Listek.

Tako zdaj ljubijo!

(Povest, iz ruskega prevel Žanov.)

Lvov je prijazno mesto, a posebno mikanva so njegova sprehajališča v pomladnem času. Znane so njegove škarpe in napis, visoki grad, Sofijevka in pojezuitski vrt. Tega vrta pa ne ljubim jaz zarad imena, temuč bolj zarad tega, ker se sprehajajo po letu za rana po njegovih hladnih, senčnatih drevoredih izbrane krasotice lvske. V tem vrtu je pomladi nad vse krasno, ko cvetó in zelené drevesa, razlivaje okrog svežost in hlad; prelepi so drevoredi, kjer se hodi, namesto po trdem tlaku, po mehkih stezicah, mej lepodiščimi lipami in topoli. Spomladi, ko jedva vziđe solnce in razrene jutranje meglo, se uže oživi pojezuitski vrt: po njegovih drevoredih, čisto pomenetih in skrbno s peskom posutih, se vrsté stari in

mladi pari ljudij, krasni in krasne, ter se zdaj pa zdaj zavijajo k studenemu vodnjaku, iz katerega zajemajo hladno, zdravo vodo.

Okolo šestih zjutraj pokrijejo vrt dijaki, ki pridejo s knjigo v rokah in se uče na glas dano jim lekejico; okolo osmilh zgine šolski šum, in na njegovo se prikažejo stare tetke, ki se rade malo sprehodijo; služanke, ki vedejo majhene dekllice in dečke v šolo; včasih hodijo starejša dekleta in dečki sami. Večjidel so to predmestjanski otroci, opravljeni prosti in čedno s torbico v roki, ali mavhico na plečih.

Na vse zdaj se je hodil sem sprehajat tudi lep mladenič Kornelij Slaski. On me posebno zanima, prvič zarad tega, ker ga dobro poznam, in drugič, ker sem namenjen, narediti ga junaka te-le povesti.

Bil je Kornelij Slaski sin bogatega posestnika, ki je imel dve veliki pristavi. Oče je poslal svojega Korneljčeka na vzgojitev v Lvov. V manjših šolah se je Kornelij od-

Magjarskih velikih listov jo še nobeden ni meritornejše ocenil. Omenili so jo sicer vsi, tudi izvadke iz nje priobčili, bliže k njej stopiti, se pa še nobeden ni upal.

Helfert pak ima pri cesarjevem dvoru dobre prijatelje, ki dobro vedo, da je omotov avstrijski patriot.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Zadra je imela stara „Presse“ brzojav, da sta se dva turška bataljona v tvrdnjavi Goransko udala vstašem pod Sosico in Peko Pavlovićem na milost in nemilost. Tudi v Zagreb se je to zvedelo, kakor „Obzor“ piše. To bude kako važno, če se obistini.

Vstaši blizu Metkovića na dalmatinskej meji so te dni napali turško colno hišo, a kakor se „N. Fr. Pr.“ poroča, nijso jo mogli vzeti. Valjda je bila to le mala četa.

Iz Starigradiške se „Obzor“ telegrafira o vstanku v gornjej Bosni: Motička četa je razterala turški logor mej Svinjarja in Ercegovega-stola, turške obkope razvalila in vse spalila. Turci so atekli.

Vstaški vodje v Bosni so imeli v Drnovcu skrivno skupščino, v katerej so sklenili, nadalje bojevati se in turškega pomilostenja ne sprejeti. Za prvega vodja je bil izbran vojvoda Petar Uzelac. — Pri Basici so bili 20. novembra vstaši od Turkov pregnani. Vendar so se, kakor je iz poročila oficijske „Pol. Corr.“ prevideti, nerazkropljeni nazaj potegnili v Črni potok.

likoval s posebnimi uspehi, in vsi so polagali vanj veliko upanja. Prišedši pa do svojih let, do števila dvajset, — je postal lepega obraza, je zaslišal mnogo priliznjnih besedij iz krasnih ustic, ki so kurile njegovo samoljubje, in tako je jel mesto uka ljubiti sam sebe.

Kornelij je rad potegnil za svetom in je zelo gledal na modo. Bil je takrat pri dostojnej gospodi običaj piti v pojezuitskem vrtu vsako jutro zdravo vodo. Tudi naš Kornelij, za njim pa sluga z dvema buteljkama in lepo pisano steklenico, šel je vsako jutro ob sedmih v omenjeni vrt; in sprehajajo se po drevoredu, pil tako kake pol ure steklenico zdraviteljne vode. Bilo je to maja meseca v začetku; zelenje se je uže povzodi pokazalo in v zraku je dišalo po pomladni. Zjutraj je bilo tako prijetno, tako lehko dihati človeku. Ko je prigrevalo solnce, so se na zeleno travico zbirale mamke in pestrurje z otroci; eno dete je sem pripeljalo vozi-

Politični razgled.

Notranje dečele.

V Ljubljani 4. decembra.

Kakor ondan „Czas,” tako sedaj drugi poljski list, ki zajema včasi pri **ministru** Zemialkovskem, poroča, da bude Lasser odstopil od ministerstva, da on sam tako pričoveduje. Tudi Chlumecky in Depretis nijata na trdem, če je poljskim listom in „Vaterlandu“ verjeti.

Nadvojvoda **Albrecht** potuje danes v Peterburg, kjer se bo šest dñij mudil. Čas je resen, morda bo ta pohod prevažne nasledke za Avstrijo imel.

Skupno **vojno ministerstvo** hoče, da se zida železnica Dunaj-Novi iz strateških ozirov. „Politiki“ se iz Dunaja telegrafira, da je cislejtansko ministerstvo vsled tega konsternirano.

V **Pragi** so Nemci v mestnem zboru zahtevali 2500 gld. več za svojo nemško šolo. Proti temu je bil Zeithammer, ki je dejal, da samo nespamet čeških staršev je kriva, da v nemško šolo še toliko dečkov hodi. Država ne daje mladini češkega naroda nobenega višjega priborja. Velik del se ponemčuje, in zdaj zahteva od češkega mestnega zpora, da bi germanizirati pomagal? Rieger pravi: „Nij res, da bi bili Nemci v Pragi v razmeri s svojimi davki prikrajšani kar se tiče šol. Naj se to trjenje s številkami dokaže. Zastonj so bili vsi odbori, ki so hoteli Nemcem ugoden volilni red narediti, ker je čeških davkoplačevalcev večina. Naj se pomisli kaj država za češke šole stori. Ali je to tudi objektivnost, če država za enega (nemškega) otroka na spodnjem Avstrijskem plačuje 180 kr. na Češkem pa 18 kr. šolske pomoči? Zakaj niste v deželnem zboru sprejeli narodnostne postave, po katerih bi bili Nemci svoje šole iz lastnega premoženja plačevali? Niso Čehi tisti, ki v nemške žope segajo.“

Vznavanje države.

Francoske skupščine odbor za tiskovno postavo je zavrgel neliberalno osnovo vladno. — Vlada baje ne bude delala kabinetnega vprašanja. — Suečnega kanala zadeva ne bude imela nobenega diplomatičnega konflikta, pač pa bude Francoska skušala doseči, da vse velevlasti skupaj izjavijo se nasproti novej situaciji v orientu, ki je nastala s tem, da so Angleži suečki kanal kupili.

Ker je francoska skupščina republikansk amendement sprejela, da se ima vsak vladni uradnik ostro kaznovati, ki bi volilne liste in volilne cirkulare razširjal, so oficjalne kandidature tako v nevarnosti. Tisti poslanci, ki so upali, da bodo zopet voljeni, in so za to vlogo podpirali, žugajo sedaj, da bi se pri volilcih prikupili

in republikance za se pridobili, k oponiciji prestopiti pri posvetovanji o tiskovnej postavi, o posadnem stanju itd. Torej žuga nova ministerska kriza.

Angleški nakup suečkih akcij bode, kakor je vidno, še kako dobre nasledke imel, namreč zvezo Francoske z Angleško in popust obeh držav glede orientalne politike, to je puščenje bolnega moža Turka, naj pogine. Ker je Rusija v duši gotovo tudi Turkom sovražna, potem sami Nemci in Magjari ne bodo mogli bolnega moža skurirati.

Italijanska zbornica je zavrgla nasvet Englinov, da bi ob prilikli debate o proračunu izreklo ministerstvu nezaupanje. S 139 glasovi proti 102 se je sprejel dnevni red.

V **nemškem** državnem zboru pride pride v posvetovanje nova kazenska postava. Ta je tako ostra, tako reakcijonarna, da se celo Bismarkovci strašijo glasovati za njo. Ali ker jo je njih mojster sam podpisal jo bude tudi z vsemi pomočki podpiral in zagovarjal, in Nemci bodo imeli tak birokratičen absolutizem posebno v tiskovnih in političnih rečeh, kakor noben omikan veliki narod.

Dopisi.

Iz Maribora 2. dec. [Izv. dop.] Prusijan Reuter se sicer veseli pada Brandstetterjevega, ali ob enem ga hudo jezi, da je on sam celo pri zadnjej volitvi v mestni magistrat v III. razredu propal. Glejte, tako je odklenkalo onemu trifoliji, ki je največje zdražbe delal v mariborskem okraji. Propal Brandstetter, Seidl, pada Reuter politično. — Pod Seidlom predsedništvo v okr. zastopu so predlanskim na posamezne občine pisma z uradnim pečatom romale od Seidla, koga imajo občine voliti in kako namreč — mene Seidla. Tacega paševanja nij znal nihče ko ta soldat.

Govori se sedaj veliko o novej volitvi v okolici za dež. zbor. Večina nemškutarjev hoče Vrcelja voliti v deželnem zboru, ali pa nekega Formacherja iz Slov. Bistrice. — A boječ se, se Vrcelj ne upa prevzeti mandata, ker mora vendar malo več razumeti v dež. zboru, kot slabo „Mariborčanko“ čitati. Izgubil je neki tudi dosta in uže plačal za prijatelja Friceta, a mož taji in pravi, da je čisto prost od njega. — Mogoče, še bolj verjetno pa je, da ga je sram in raji tih preboli, kar je tudi bolj politično.

Reuter bude v mestu na vsak način kan-

didiral in si iskal novo blamaže — kajti zagotoviti ga lehko smemo, da je tudi njemu za vselej odzvonilo.

Iz Gradca 1. dec. [Izv. dop.] Prepad slovenskega poslanca Brandstetterja je tukaj mej Švabi veliko senzacijo prouzročil. Vendar še jih nij strela tako strašno zadel kakor zdaj, kar se najmer značajnosti i vse strane sposobnosti tiče, katere lastnosti si naši ustavoverni Švabi kot sveto svojino pripi sujejo. Brandstetter jeden najodličnejših eksemplarov ustavoverstva in slovenski poslanec — o scandalum grande! — je pa bogme mojsterski pokazal in svetu gotovo jasno pokazal, kak da je gospodar in kake značajnik. Kakor tukaj slišim, so njegovi tukajšnji consortes to katastrofo uže dalj časa pričakovali in „Tagespošta“ ki je Brandstetterjev varh — angelj se je do zadnjega momenta, ko se je vest o njem uže po vseh žurnalih raztrobila, celoma rezervirano držala kakor da res o celej stvari ne bi bila ni glasa vedela. Še le, ko je ne ustavoverni in ne švabski svet živimi očmi videl kaki fiasko je Brandstetter kot mož nemško-liberalen prve mere naredil, morala je „Tagespošta“ povzdigniti svoj glas in ga baš pred-svetom nekaj oprati rekši, da Brandstetter vendar s tem ustavoverstvu nič nič naškodil in da ta krivnja, katere ga krivijo nij sad njegovega ustavoverstva. Čudno, da nij rekla „Tagespošta“, tak mož, ki svet tako dobro goljufati ve, je v gospodarstvenem oziru hvalevreden, ker k takim goljufjam, treba je ne samo teorije ampak prakse, katera je pa nekej kliki uže dana. Svojim domačinom pa, kateri so Brandstetterju glasove dali, da jih zastopa, kličem sedaj, da se odrečjo povsemu vere Brandstetter-Seidljeve in da se povrnejo v šotor slovenski nazaj. Ali vas nij sram dragi slovenski volilci, ki ste glasove takemu špekulantu dali? Ne le vas ampak vsacega Slovence mora jeziti, da je Brandstetter nosil ime poslanca slovenskih okrajev!

Uže prej so slovenski patrijoti svarili slovenski narod pred Brandstetterjem ker se je vedelo, da on kot trositelj prusofilskih načel, nema sposobnostij, katere slovenski poslanec imeti mora. Slovenski narod je delavski in si eksistencijo krvavimi žulji

(Dalje v prilogi.)

ček, drugo je prineslo lesene konjička, tretje orglice; in tako so se otroci različnih, neznanih roditeljev mej soboj seznanili, delili si igrače in zabavali se.

Kornelij je bil lep mož, in kakor človek ljubeč prirodo, je bil vsega razvajen, vendar tak nij bil, da ki ne bil nič delal. Imel je razna opazovanja, prav zabavna za praznega človeka: učil se je raznih hoj, fiziognomije, navad obeh spolov in raznih starost, gledal je na kroj obleke, na barvo oči in ženskih las, — z eno besedo, pregledaval je ves pojezuitski vrt, kakor kak novo odkriti ostrov v Tihem morju.

Tako je prošel teden. Vedno so Kornelija srečevali tisti obrazi in bil mu je sprehod uže dolgočasen po tem vrtu; zato je uže mislil, da bi krog svojega delovanja prenesel na visoki grad. A nekega jutra mu pride pred oči nova, dosle mu neznana podoba, ki gre po drevoredu. Kdor dobro pozna mojega Kornelija, se ne začudi, če

mu rečem, da je bila ta nova prikazen še otrok. „Otrok!“ zakriči dober znanec Kornelijev, „otrok more zanimati tega živahnega mladeniča? Ne more biti; Kornelij nij iz števila slabodušnih ljudij, ki se pusti otrokom za ušesa vleti! . . . recite, da bil bi lep pes, ali polnoprsna devica, ali krasen konj, ali slednjič redka papiga, ki govorí v treh, štirih jezikih, bi verjel, a otrok . . .“

Vendar je otrok zelo zanimal Kornelija. Ta otrok je bila deklica na videz pravljivih letih. Šla je po drevoredu precej hitro; imela je bolj kratko obleko, čokoladne barve, prepasano s črno-rumenim pasom, bele nogovice in črne čreveljčke, na glavi lehki klobuček, podoben tiroiskemu; izpod katerega so se vsipali in vihrali po plečih gosti, svetlorumenasti kodri; na strani jej je pa visela torbica s knjigami. Veselo je šlo dekletce skozi vrt, lehko, komaj se tal dotikaje z nožicama, krasni lasje so delali valove okrog nje od hitre hoje.

Kornelij se vstavi v sredi drevoreda in pregleduje prelep dekličin obrazec, obdan z jutranjo krasoto. Zagledavši ravno pred sojbo človeka, ki nij hotel, kakor se je kažalo, iti s poti, obrnila je deklica nanj svoje perkrasne črne oči, nasmehnila se in hotela stopiti v stran; a v tem pogledu, na smerku in v vsem licu devičinem je bilo toliko čiste, nedolžne lepote, da je Kornelij nehotč stopil na stran in se jej odkril. Deklica se lehko pokloni, se še enkrat na smerku in črez kratko zgne mej ljudmi. Kornelij pa postoji še nekaj minut na onem mestu in gleda v sled za odšlo; njemu se je na sreči vlegla nekaka sveta tišina, oslepolo ga je čudno, dosle mu neznano čuvstvo mirne radosti, duševnega pokoja . . .

„Storite dobro, dajte zarad boga!“ ga je jela prositi, klanjajo se mu, uboga stara. Kornelij seže v žep in dá starki ubogaim, potem pa gre veselo domov, kakor bi bil sam prejel kak dar.

prideluje, obkoljen je od treh mu neprijateljev, in tedaj mora za svoje zastopnike voliti može, ki so slovenske krvi, koji boli in rane naroda ravno tako poznajo kot narod sam in katere tudi voljo imajo za njegove interese se potezati. Brandstetter je neslovenske krvi, on je bil oficir, in kot tak razsipnik, gospodarstva nij vedel, druge stroke nij razumel, dal se je le radi časti in dobička, da si kako kariero pridobi, za poslanca voliti.

In nam Slovencem je ta prigoda nauk za naše grehe in svaritev, da prihodnjč vasi enoglasno le naše krvi zastopnika volimo. Oddružimo se celo pruskih kulturtregerjev, koji nam samo neslogo, nevoljo in škodo prodajajo, ne pa spas donašajo. Bogme dosedaj še nij za novčič nij smo od teh pridobili, izgubili pa mnogo. No za minole reči pozabimo, ali za prihodnje bodimo kot okola trdi za svojo reč. Slovenec drži se pregovora zlatnega po mene: „Uzdaj se u se i u svoje kljuse“.

Tukaj se zdaj volijo zastopniki v mestni zastop in si dve stranki nasproti stojita. Ena je ta ultra Šabska, ki bi rada, da bodo Gradec ne samo za čas Naturforšertaga drugi Berolin, ampak za vselej in za ta namen ne štedi ni sredstev ni besed. Druga stranka pa je stranka pravih Gradčanov, ki zmernejšo in tudi boljšo politiko imajo, i koji za svoj denar hasen imeti željo. V dosedanjem mestnem zastopu so bili večji del, ki niso štedili za prusofilske načela in interesa denarja, dokaz je zadnji „Naturforšertag“, za koji so neki preko trideset tisoč žrtovali iz občinske kase, za komunalne domače zadeve se pa malo brigajo. To se premnogim mestjanom pa vendar preveč zdi in oni so sestavili stranko, koje volilci naj volijo v mestni zastop može, ki imajo blagost mesta, na umu in skribi, in res postavili so svoje kandidate in jih na plakatih priporočali. No kaj se je storilo? te plakate je policija odstranila. Ali se to ne vzdržuje na povelje oblasti te slabo gospodareče tako imenovane liberalno naprednjaške stranke, ker se pravičnejša zatira? No ker so vendar ti zmernejši mestjani prilično manjšino glasov dobili, upam, da bodo pri prihodnjih volitvah zmagali in prusjakom rep priškonoli.

Denes daje tukaj Hrvat Krežma kon-

cert in kakor slutimo bode dobro obiskovan, ker so ga listi z dobrimi priporočili sprejeli. Za dober vspeh ne dvojim, ker je koncertist na Dunaji veliko čast si stekel in dunajski listovi ga kaj vzdigujejo. Tudi jaz ga pojdem poslušat, da si ravno goščanja presoditi ne vem, pa vendar, da čejem sod od drugih tukajšnjih slovečnih muzikov. Samo nekaj moram našemu Hrvatu in muziki dodati in to je mali ukor. Kakor slišim je mladi koncertist, da mu za naprej kakor v Ljubljani zaradi narodnosti ves vspeh ne-odvzamejo tukajšnjim recenzatorjem rekeli, da je sin nemških roditeljev, tedaj le Nemec in da se je samo na Hrvatskem teritoriju rodil in da mu je le prva nauka bila hrvatska. To je „Tagespošta“ tudi posnela in jaz tudi rad verjamem tembolj, ker vem, da so mnogi umetniki v obči slabí patrioti, ampak več „geldmacherji“. In dokler on tega ne oporeče, zaslubi moj ukor.

Iz Gradca 1. dec. [Izv. dop.] Denes 1. decembra se je začelo porotniško obravnavanje proti dr. Tauschinskemu in tovarišem, radi veleizdaje. Kot zatoženi sedé ali sto ē zraven ali za dr. Tauschinskim: Franc in Josip Lederer, Herman Wanke, Feitelmayer, Kollman, Hochreiter. Cela zatožba obsega okolu trideset pol in se je potrebovalo za njeno prečitanje in za prečitanje uzrokov skoro dve uri. Zatoženci so vsi še mladi, jeden ima še le jedno in dvajseto leto za soboj. Kot zagovornika obtožencev sta pričoča drja. Kozjek in Berggruen; prvi za dr. Tauschinskega, slednji za druge zatožence. — Državni pravnik je zahteval, predno je začel dr. Tauschinski svoj Zagovor proti posameznim točkam zatožbe, ka se zasliši vsak zatoženec posebe, kar je reč velike važnosti in ker bi se morebiti mej obravnavo še kaj obelodanilo, kar še dozdaj nij znano, in bi imelo posebne nasledke. Zagovornika se protivita temu našetu, tem bolje, ker je predsednik obravnave tako odločil pri posebno važnih točkah zatožbe, zatožence posebej zaslišati in ker bi taká obravnavna preveč časa potrebovala. Državni pravnik ostane pri prvem našetu.

Tauschinski je rojen na Dunaji, oženjen, pisatelj, on je socijaldemokrat in je bil, — kakor je iz zatožbe razvidno, jeden izmej-

voditeljev delavcev. Javno se je poprijel delavske stranke uže v Beču in 26. oktobra 1868. leta je pozdravil Tauschinski zbor kot socijaldemokratičen in je zahteval slobodo tiska, občno volilno pravico za delavce. On je bil predsednik socijaldemokratičnega odbora, kateri pa je bil 21. nov. 1868 l. razpuščen. Tudi je Tauschinski kot tak dalje delal in se boril za evakopravnost, zedinjenje delavcev itd. Sploh pa si je Tauschinski in tovariši prizadeval dejansko izvesti Neudorfiski program, katerega je vlada kot obslanku države nevarnega proglašila in prepovedala. Celo prisega na rudečo zastavo se je 30. maja 1869 vršila, svobodna ljudska država bi se imela ustanoviti. V teku časa je stranka razpala, v več frakcij, a tri so bile važne, ker so imele vsaka svoje glasilo; ta so bila: „Volkswille“, „Volksstimme“ in „Radikale Arbeiterpresse“. Leta 1869 se je preselil Tauschinski v Gradec, kjer se je do l. 1873 večjidel pečal s svojo „Botschaft“. S tem letom je stopil zopet v javnost, ter se je oklenil občnega gibanja. Pri vsakem zboru je sodeloval kot govornik, v interesu stranke je potoval na Dunaj, da bi stranke zedinil, a pogodanje s tamošnjimi vodji je bilo brez vspeha. Pri zborni v Nendörfu je bilo 74 poslancev, kateri so zastopali 25.000 delavcev — cela stranka šteje, kakor je Tausch. denes mej obravnavo rekeli 100.000 glav samo v Avstriji. — Temu zboru je predsedoval Tauschinski ter ga je otvoril s sledečimi besedami: „Jaz prevzamem volitev le radi tega, ker znam da je z njo nevarnost zvezana in sem jaz vedno odločno pravljjen za stranko se potegniti“. Tukaj se je znani in omenjeni program sprejel in v „Gleichheit“ razglasil, tukaj se je sklenilo ustanoviti centralni odbor za celo Avstrijsko, in potem deželne odbore, kateri bi imeli dalje društva snovati, programe nasvetovati, govornike in agitatorje razposiljati, celo malo davek bi se naj plačeval za razne potrebe stranke in tako bi se tudi imelo njih glasilo nadzorovati. Tauschinski se očita, da je še enkrat delavec proti postavam, proti državnemu upravi, proti administraciji, da je duhovje spodbujal k puntu in meščanskem boji. V konfisciranih pismih se nahajajo res čudni izrazi, strašne fraze, kakor: V puntu bode prišel novi čas, blagostanja, sreča, mira in enakopravnosti vseh ljudij itd. Državni

Drugo jutro je Kornelij uže čakal v pojezuitskem vrtu svojo neznanico. Ona zopet pride, se nasmehue in zgne.

Tretji dan pa Kornelij reče deklici: „Kaže se, da vi vsako jutro hodite todi. Kaj ne?“

Deklica pokima in pravi: „Da.“

„Zakaj pa hodite sami?“ reče Kornelij in gre z njo skupaj.

Mati so rekli, da sem uže vzasla in tukaj nemam daleč.“

„Kam pa tako hitite?“

„V šolo k gospoj Šnek. Ali poznate gospo Šnek?“

„Ne.“

„Ah škoda!“

„Zakaj škoda?“

„Ona je tako dobra, tako nas ljubi; obljudila je, naučiti me šivati take-le torbice,“ in deklica je začela, smehljaje se, pregledavati svojo torbico.

„Ravno take?“ vpraša Kornelij.

„Da, in take plave potočnice in rožice in take-le listke.“

„Kako vam je pa ime?“

„Meni je ime Ana. In vam?“

„Meni Kornelij.“

„Ah kako je to lepo!“

„Zakaj je lepo?“

„Tudi mojemu očetu je ime Kornelij, in jaz ga ljubim in on mene ljubi.“

„Nij mogoče, da bi vas ne ljubil, vi ste tako dobri.“

Ana se zamisli.

„Kaj vam nij prav?“ vpraša Kornelij.

„Nad vami sem zlovoljna, žal mi je za vas.“

„Za-me?!“ .

„Da, žal, ker nijste dober človek, pa tako prijazno gledate.“

„Kdo vam je to rekeli?“

„Nihče; a vi me v oči hvalite, za nič in tako prosto; mati mi pa pravijo, da to delajo samo zli ljudje; vi ne veste, da se

jaz učim, kako naj se vedem, pa me hvalite . . .“

„E nikar, nikar, vsaj ne srdite se ne“. „Ah moj bog! tukaj je uže šola, da bi le kaj skoro zopet prišla!“

„Razgovarjaje se na tak način, je jel Kornelij vsako jutro spremljati Ano mimo pojezuitskega vrta k podku in na konec jo je spremjal tudi ob dvanajstih iz učilišča. Vseč mu je bilo prostodružje in dekličina odkritosrčnost. Rad je pa pogledal v sveži obraz, obdan z zlatorumenimi lasmi in oživljen z umnimi, črnimi očmi.“

Večkrat je Kornelij mislil: ali nijsem norec? Kaj me hudič nosi za tem otrokom? kaj imam pri njem? . . . jaz neumnež; kakor pomislil je neumno in potrebno, da od nje jenjaš. — Drugo jutro je pa zopet šel v pojezuitski vrt in kramljal z Ano.

(Dalje prih.)

vrla bi morala Neudorflerprogram izvesti, tedaj je Tauschinski svojo stranko tudi grofu Hohenwartu na razpolaganje postavil v to svrho. V Gradiču šteje stranka okoli 2000 glav. Omeniti še moram, da je Feitelmayer v Varaždinu za to stranko agitir in Tauschinski konstataju, da ima stranka na Hrvatskem, Tirolskem in Šlezkem svoje privržence in radi tega je njih število gotovo 100.000. Zdaj govorim vedno le Tausch. Mož je dober govornik. Tudi stenografi so danes in za celo obravnavo angažirani.

Iz Dunaja 1. dec. [Izv. dop.] (Sloveni na univerzi zmagali!) Razna akademična društva pričela so svoje delovanje. Odbori društva so se ali uže konstituirali, ali pa so o konstituiranji. Za nas Slovane najvažnejša društva so: za Slovence: „Slovenija“, za Hrvate: „Velebit“, za Čehe: „Akademički Spolek“, za Poljake: „Ognisko“, za Ruse: „Osnova“, za Slovance sploh: „Slovanska beseda“.

Za vseučiliščnike raznih narodnostij so internacionala društva, koja delujejo v prospahu i korist slušateljev vseučilišča ne ozirajo se na kakovo prednost katerega koli plemena. To je gotovo vzvišen cilj, lepa namera.

A za boga! dviganje posameznih narodov, metanje valov, ki so poeline narodnosti, poskuševa tudi na skali mejnarodnosti, katera skala pa nema one stalnosti, da bi razbila valovje ki na njej skuša svojo moč, temveč skala je v tolikoj nesigurnosti, da se čestokrat pripeti, ka ima valovje gospodstvo nad skalo. Mi štejemo več društev vseučiliščnikov, ki so na stalu mejnarodnem. Naj obširnejšega pomena, največe važnosti, naj intenzivnejšega briganja sta za vse narodnosti mejanarodni društvi: „Verein zur Pflege kranker Studirender“, i „Lese-halle“.

Namen prvega društva je črez vse blag pomoč bolnemu dijaku, naj bode katere koli narodnosti, katerega koli veroizpovedanja. Iz blagajnice tega društva, ki ima premoženja deloma v gotovini, deloma v obligacijah itd. blizu 60 tisoč for. plačujejo se vražila, ako je dijak v bolnišnici, je popolnem preskrbljen s hrano i z vsem, kar mu je treba, zdravniki oskrbujejo zastonj posel zdravništva i menda nij zdravnika na Dunaji, ki bi ne bil ovemu društvu prostovoljno i brez plače na razpolago. Ako je bolnemu dijaku treba toplic, se tudi v tem oziru zanj skrbi; ako mu je treba na dom, da se tam ozdravi, podeli mu društvo ali brezplačno ali le polovično vožnjo; za duajske kopelje plačuje dijak, ki je ud društva le polovico pristojbine; razne kisle vode ima društvo od vodstev raznih avstrijskih kopališč zastonj na razpolago, kratko in malo; društvo ima to za svrho: pomagati bolnemu dijaku v vsakem oziru.

V odboru tega društva voli se po fakultetah. A poeline fakultete prezirajo internacionarnost društva popolnem ter se delč v narodnostne stranke. Vseučiliščniki nemške narodnosti so prakticirali od nekdaj i ker so druge narodnosti ali v manjšini bile, ali se pa za odbor celo malo ali nič brigale, godilo se je, da je komite tega internacionarnega društva bil popolno nemšk.

Le redko kedaj se je zgodilo, da je prodrl v komitē kak Sloven. Ko se je začelo Slovanstvo buditi, ko je dunajsko

vseučilišče dobivalo od vseh strani vseučiliščnikov, ki se svoje narodnosti zavedajo, postal je tudi tu, kakor daleč v domovini nekako rogoberenje mej nemškim vseučiliščnikom i onimi drugih narodnostij, posebno slovanskih. Slovani so se vedno bili v manjšini, ker se je tudi tu večkrat zgodovalo, da smo v svoji vrsti šteli narodnih beguncov. Slednjič se je vendar moral pripetiti, da so begunci le redke bele vranje i solidarnost mej slovanskih plemen se je začela baš v slučaju volitve v odboru „mejanarodnih društev“ pokaževarati. Nemci so nam dokazali, ka društva, akoravno imajo v svojih pravilih „mejanarodnost“ posebno poudarjamo, morajo vendar biti navdihneua z nemškim duhom. To nam je bil kažipot: i mi smo jeli slednjič rezonirati: zakaj ne bi slovanski duh vladal, kjer bi mu pristojalo? Postavili smo se letos na noge. Napravili smo trdno slovansko falango; sè slovanskimi kandidati v odbor „internacionalnih“ društev moramo prodreti. V filozofičnej fakulteti bili so po živej agitaciji izvoljeni sami Sloveni, izmed Slovencev trije odborniki; Kos, Širok, Bizjak. Huda je bila borba pri juristih. Tu je kontigent Nemcev velik. Pri prvej volitvi zmagala sta dva Slovana: 1 Čeh, 1 Poljak. Nemci i drugi slovanski kandidati prišli so v ožje volitev. Ker so Nemci videli, da v tej ožje volitvi teško zmagajo, zaključili so nam volitev po silnem vrišči i ropota ter sklenili: volitev se ima zopet črez teden dni vršiti. „Slovane moramo vreči“, to je bila parola Nemcev. Agitiralo se je na obeh straneh silno. Sloveni smo šli k volitvi preverjeni, da ne zmagamo. A glej! Pri skrutiniranju pokazalo se je, da so zopet slovanski kandidati zmagali: 1 Rusinec, 1 Rumun iz med Slovencev, Radoslav Pukelj. Tudi v medicinskej fakulteti zmagalo je nekaj Slovanov.

Slovanska solidarnost rodila je torej dober sad. Kažipot, ki so nam ga dali Nemci, je doberi način, kako se ima agitirati proti Nemcu izvrsten. Po teh zmagah bi lehko nemški značaj dunajskega vseučilišča ki je mej evropskimi eno najslavnejših, kakor trde učenjaki, spravili „ad absurdum“. Kakor se je po teh volitvah pokazalo, je Slovanov mej dunajskimi vseučiliščniki ogromno število, ki ga nismo pričakovali. O slovanski solidarnosti, ki se tako lepo pokazuje mej vseučiliščniki poedinih slovanskih plemen, bodelo ker je silne važnosti še večkrat govorili.

Domače stvari.

— (Včerajšnji „Slovenski Narod“) je bil zopet konfisciran, in takrat zavoljo tega, ker je priobčil ugovorno obravnavo proti konfiskaciji. Tedaj tudi sodnijskih obravnav, če so prav javne, ne bomo smeli priobčevati? Iz konfisciranega lista smo danes, to se vše, ponatisnili one članke, ki niso okrivljeni.

— (Občni zbor „Sokola“) je danes v nedeljo 5. dec. 1875 ob 1/2 11 uri do polu dne v telovadnici. Vrsta zborovanja: 1. Ogovor podstaroste. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Nasveti posameznih društvenikov. 5. Volitev staroste, njegovega namestnika in 7 odbornikov. Bratje Sokoli! Volitev staroste je tako važna. Udeležite se tedaj vse tega zabora. Odbor.

— (Umrli) je dr. Kviring, hrvatski polslanc in vrli domorodec, zdravnik v hrvatskej Slatini, poznan tudi mnogim Slovencem.

— (Prof. Erjavec) je izvoljen za dopisujogočega učna jugoslovanske akademije.

— (Predstavo slovenskega dramatičnega društva) 2. t. m., ki je bila napravljena v slavnost Prešernovega spomina, nij bila taka, kakor bi jo bili smeli pričakovati. „Eddo“, znano Weilenovo dramo, smo uže slovensko bolje predstavljati videli, in to deloma po istih močeh, katere so ta večer sodelovali. Gospodičina Podkrajšekova (Erzabè) je bila jedina, ki je opravičila našo nado; gospodičina Ledarjeva (Edda) se je sicer z mnogim trudem poprijela svoje naloge, pa večina onih ljubeznjivih nijans, katere ležijo v tem značaju, jej je bila nerazumljiva. Veseli nas pa očividna pridnost omenjene gospodičine, in občinstvo jo je tudi pohvalilo. Gospod Kocelj (Kieholt) je bil ta večer tako negotov v svoji roli, kakor hvala bogu — malokedaj. Gospod Schmidt (Karpezan) pa uže po svoji nalogi nij mogel prav prodreti. Priliko smo imeli, videti zopet par novih manjših močij, in mej temi bi dejali posebno o g. Volti, da bi se dalo morda kaj od njega pričakovati, ako se hoče izuriti. Ensemble v zadnjem dejanju pak je bil jako pomanjkljiv. Gledališče je bilo srednje polno.

— (Slovenski „misijonar“ Lah) ki je nekaj časa bival v Bosni pri trapistih, potem v Drinopolji mej Bulgari, od koder je šel čez Carigrad v Rim, kjer se pripravlja za misijon na iztoku prijateljem piše: „Srečno sem došel od Carigrada do Ankone in od ondot v Rim, kjer sem nekatere reči uže ogledal. Dolgo uže nijsem bral avstrijskih časnikov in ne vem nič, kaj Avstrija misli z Bosno? Turška je, dokler sem bil v Drinopolju, neprestano pošiljala vojake in topove po železnici v Bosno, vsaj 100.000 mož in 200 topov. To nij samo zoper kristijani, mora slutiti kaj več. Pa morala bo odnehati, ker denarjev nema in še dolga ne more narediti, brez denarja pa bo vojske kmalu konec. Druzega bi se ne bal, samo Rusa v Bulgariji se bojim, (kaj pak Slovanu se je treba batiti Slovana?! Ur.) pa bo uže bog obrnil, da bo prav. Udom bratovščine sv. Cirila in Metoda pa je zdaj posebno moliti. Leta 1876 se bo v Turčiji gotovo vse spremenilo“.

— (O Brandstetterji) poroča „Tagespost“ iz Celja historico, ki mora menda močno ganiti njegovo prijatelje, in sigurno jo „T.“ priobčuje, da dokaže, kako plemenit je njen bivši patron in njen kandidat še v ječi. Vrženo mu je bilo namreč skozi okno v ječo pismo, v katerem se mu bivši mariborski poštni ekspeditor Trupe, ki je zaradi poneverjenja tudi zaprt, a 3. decembra kazenske dostane, ponuja za posredovalca za kaka dopisovanja. Ali Brandstetter je pismo preiskovalnemu sodniku dal in za Trupeta še milosti prosil — pravi „Tagespost“.

— („Zora“) naznanja, da bode v novem letu dalje izhajala v svojem 5. tečaji. „Vestnik“ odpade.

— („Antigona“), tragedijo Vittorio Alfierija je poslovenil Josip Križman in izide v Pajkovej tiskarni v Mariboru.

— (Umrlo je v Ljubljani) meseca novembra t. l. 68 osob, 37 moškega in 31 ženskega spola.

—(Milodari za pribegle iz Hercegovine in Bosne.) [XXII. izkaz.] Iz Podžupanije Planina v Vipavi poslal in nabral g. podžupan Josip Nakus: 19 gl. Iz Trsta poslal gosp. Iv. Dolinar od gospe M. Justman 5 gl. Iz Pazna poslal g. prof. Berbuš v drugič nabrano sveto 38 gl. Iz Rihenberga gosp. Anton Ostrožnik 8 gl., D. Arko 2 gl., Markus Ládislav 1 gl., Drag. Sešir 2 gl. Iz Ljubljane gospa Kogelj poslala od neimenovane 1 gl. in tri pare rokovic.

Prejšnji izkazi 3393 gl. 71 kr. 1000 frankov v zlatu in 3 srebrne dvajsetice sku paj tedaj 3469 gl. 71 kr., 1000 frankov v zlatu in 3 srebrne dvajsetice.

Odbor potrjuje sprejem s prisrčno zahvalo i prosi še milodarov.

Podpiralni odbor:

J. N. Horak, Vaso Petričič,
predsednik denarničar.

Št. 16821.

Slavni redakciji časnika „Slovenski Narod“ Tukaj.

Na podlagi art II. postave od 15. oktobra 1868, štev. 142, se slavna redakcija naprosi, v časniku „Slovenski Narod“ št. 275 od 2. decembra t. l. pod naslovom „surovost“ prineseni članek v tem smislu popraviti, da je bil slaboglasni, varnosti osebe in premoženja zlo nevarni J. S. iz P. zarad budobnega poškodovanja ptujega premoženja in zarad prestopka učučugarstva po stražniku Šelku-tu poprijet, in ker se je zaporu siloma ustavljal, se je taisti tudi le s silo izpeljati mogel.

Da so se pri tem meje človečanstva in sploh dovoljenega više prekoračile izvidi se najbolj iz tega, da akoravno so stražniku Šelku stražnik Stricelj in gospoda M. in W. na pomoč priskočili, so vendar vsi le z trudem upornika zmogli, in da je ta pri vsem popolnoma nepoškodovani ostal, ko je nasproti stražnik Stricelj po dokazu zdravniškega spričala 2 poškodovanje zadobil.

Mestni magistrat v Ljubljani 2. decembra 1875.

Župan: Laschan.

Poniamo.

Čast poštene hiše mi hoče vzeti.

Prvega decembra t. l. mi ponudi pošten Nemec, nek sestavec „Tagblatta“ prebrati, privedši, da najbranim čast svoje vsakemu stanu znane hiše, ki uže več nego 100 let se svojo pekarijo hranuje Permetovo ime ne omedeno, znano vsakemu Ljubljancu, vsem kmetom in gospodom na 3 ure okolice, da se tamo dober kruh in poštena pijača dobiva. Prebiram omenjene vrstice, pričetkom nekoliko poetične, da bi bil skoraj menil, kaj meni to mar, da ne prihajam do besed: „Hiebel befinden wir uns unserem edlen Widersacher gegenüber auch noch in soferne in Vortheil, als wir nicht nach schamlosen Lügen und Verleumdungen zu greifen, sondern nur Tathäschliches zu berichten brauchen“; in da dalje ne brem mej drugim, „in die letzte, allerletzte Kneipe“; in später Nachtstunde“; „sissen Wein vulgo eviček“: „trauliche Kneipe in der Spitalgassé“. Oho! si mislim, sedaj pa imaš z menoj opraviti. Lehko bi tebi „Tagblattovec“ znal reči, da si najhujši magarac, ker si upaš moje hiše čast dotakniti, in jo hočeš oskruniti in ugonobiti. Ne veš li, da će mi čast moje hiše vzameš, mi ukrašeš premoženje, enako turškim vojakom ki vstašem hiše požigajo?!

Povedati ti moram, da je skoraj nij hiše v Ljubljani, katera bi s takim velikim trudom morda kruh služiti nego je moja. Da si sva sé svojo ženo uže v starih letih in sama, vendar ga nij dela, da bi ga ne opravljala, naj bo pregrdo ali pretežavno in to le zarad časti in poštenja. V mojo gostilno („Weinschank“) zahajajo vsacega stanu ljudje, od najvišjih do najnižjih in nikdo jej se nij pridel imena „Kneipe“. Vsak večer stražim do 11. ure, da se nič napačnega ne godi in da se ob $\frac{1}{2}$ 12 uri hišna veža zapre.

V dokaz temu sé sklicujem na slavno mestno policijsko gosposko in na njene služabnike, da je bilo v tem oziru vse v najlepšem redu. Ob $\frac{3}{4}$ na 4 gospodinja sama vrata, ki so se mej tem časom spočile, zopet odpre. In to se zgodi vsaki dan uže 30 let.

Vsaki dan, in če je tudi največji praznik, je ob 5. uri zjutraj uže pripravljen kruh za bolnike in zdrave, za jetnine in prisiljenice in za to vse je treba delati od 6. ure zvečer do družega dne ob poludne. Vse to delo gre skozi najini roki vsak dan, ne

vzdržujeva nobenega „buchhalterja“ in plačujeva 700 gld. samo hišnega in sploh več davka nego ti in tvoj list. Pokaži mi lušo, ki bi pri tolikem opravil tak red vzdrlžaval. Kar se tiče gostilne, se odpre ob 6. uri zjutraj in je 17 ur odprta do $\frac{1}{2}$, 12 ure, in ko bi se natakarica pregresila zoper to zapoved, je ob službo.

Kako obilo smo sé delom obloženi kaže, da se je poslednjega meseca več ko za 2000 gld. vina v malih steklenicah na mizo nanosilo in vrhu tega še mnogo jedi.

Sobice za gostilne so res majhne kar sam pritrim, za to je pa klet večja.

Preudarjal sem uže početkom svoje vinske kupčije, da krčma nij „Goldgrube“ kator mi ljudne očitajo, in da ima za ta mali dobiček dosti prostora. Ko bi pa treba bilo večjega prostora, imam ga dosti ker hiša sezda od špitalske do ribje ulice. Imam sobe v hiši, v katerih bi lehko 20 parov plesalo, na špitalske ulice je štacuna, ki bi tudi lehko služila za gostilno. Hiše, kolikor je vidis v špitalskih ulicah, je komaj $\frac{1}{4}$ del. Tedaj mojej gostilni ne pristuje na noben način zaničljivo imen „Kneipe“ najmenj pa izraz „die allerletzte Kneipe“.

Pripelji mi jih vsaj, da jih 5 naštajem, kateri bi za 2–3000 vedrovina, denarja žrtvovali samo za prodajo na drobno, ne enega vedra na debelo, samo da je dobro, naj žlahnejše sorte in iz najboljših goric.

Plačam ti rad, prav iz srca rad, če hočeš potovati v vse te lepe vinske kraje, in reci jim, da je čviček, bojim se, da ne boš zdravih peta odnesel, in da bi te ne „nacvičkal“.

In tako terjam jaz, moja žena in moji čestiti gostje, ki so vsi miraželjni gospodje, da prekličeš, kar si o mojem poštenem gostilni in hiši pisaril, zapomni si dobro, da kar se je v mojej hiši godilo, se nij javno godilo, in nij nikomur nij mar. Uže pred 2 leti rekeli sem ti, da pusti mene in mojo hišo na miru, tedaj še enkrat zahtevam, prekliči takoj sicer izročim to zadevo svojemu advokatu, da se pred c. kr. sodnijo vidiva.

Anton Perme.

Važno

je naznanih v denašnjem številki Samuela Heckschera star. v Hamburgu. Ta hiša si je radi promptnega in zanesljivega izplačevanja dobitkov tu in v okolici dobro ime pridobila, ter vsacega na denašnji inserat opozorjuemo.

Za Miklavža in božiča
Na veselost otročiča
Lepe igrače jaz ponujam,
Ker se „Andrej Schreyer“ imenujam.
Punce, blecene in samo v srajci,
Tudi take, ki vpijejo: mama in papa,
Živali z repetnicami, posebno lepi zajci,
Ognjišča in kuhinje iz črnega ploha.
Konje in krave, pesi in osle
Slove pa kaže in druge zverine,
Mačke in tigre, leve in kozle,
Ptice in pave, najlepši peteline,
Rogove za lovce, gosle, kitare,
Čake in sablje, flinte in bobne
Trompete in flavte, in druge piščare,
Orgelce in harmonike, velike in drobne,
Jaselce, gledišča in sole za otroke,
Železnice z mašino in naslikanim vozom,
Arhe Noeta in vozove za pelat na roke,
Prodajalnice z blagom v prahu in kosam,
Postelje in zibelke, kostanje in škrine,
Bukvice s podobam, smešne in verne,
Leteči angelji in tisoč drugih reči,
Zgornji, gospodom posebno priporoči.

(422–1)

Posebno pozornost
zasluži inserat firme **S. Sacks & Co.** v Hamburgu, v denašnjem številki, katera se nam zarad točne in **pazljive postrežbe** naročnikov **najtoplejše** priproča.

Tujci.

3. decembra:

Europa: Kokoščik iz Dunaja. — **Pogačnik**, Wehrhan iz Celja. — **Stadori** iz Dunaja.

Pri Stenu: Grosman iz Dunaja. — **Kramar** iz Karlovcia. — **Rauch** iz Pulja. — **Hudojernik** iz Radovljice. — **Weis** iz Reke. — **Blum** iz Švice. — **Roger** iz Karlovcia.

Pri Malléi: Müller iz Dunaja. — **Skarja** iz Kranja. — **Kolar** iz Dunaja. — **Jugovec** iz Stražišč. — **Wenzovský** iz Idrije. — **Brečnik** iz Dunaja. — **Cohn** iz Trsta. — **Krisper** iz Kranja.

Pri Zamoreci: Hočevan iz Gorenjskega. — **Putino** iz Italije.

Samo v
Pollak-ovej
najstarejšej in slavnnejšej

27 kr.

univerzalnej
zalogi blaga
na Dunaji,

Mariahilferstrasse 1,

prodaja se kakor je uže obče znano z najzvestejšo garancijo najboljše kakovosti in pravosti blaga vedno najnovješte blago na debelo in na drobno.

Ovčje-volnate oblačilne snove,

najfinješe in modernejše, za vsako saisono v vsakej barvi, gladke, progaste, jednojne in šotsko karirane in sicer: **Hister**, **rips**, **plaid-snovi**, **diagonal**, **flanel**, **Cheviot** (suknjene oblačila) in poleg še mnogo drugih stvari.

Platna, vsake vrste **prta na mize** iz **evilha in damasta**, **gradl**, bel in barvast, **pregrinjala**, **chiffon** $\frac{3}{4}$, celo $\frac{1}{4}$ široki; **perkal**, **turški kretpon** poleg tisoč drugih rečij.

Popolna zaloge **pletene blaga**, **zavratnikov** za gospode in gospe.

Največa zaloge **svilnatih in žametastih trakov** v vsakej barvi in širokosti. **Ovčje-volnate** in **blondčipke** tudi obšite z biseri, kakor tudi sploh vse v to stroko spadajoče stvari in to

vse le po
27 krajo.

Razpošiljave proti poštnem povzetku tajok. Izgledki in zaznamek blaga za stonj in franko. (326–15)

Za Miklavžovo darilo

spodobi se najbolj in je najpraktičnejši

za gospode: I ponočna suknja 12–16 gld.

za dečke: I mehikanec 12–14 gld.

za otroke: I obleka iz snovi ali žameta 5–8 gl.

za gospe: I jopica najnovješti facone 5–10 gl.

Kupuje se to v **največji izbiri** pri

M. Neumann-u

v Ljubljani, v Lukman-ovej hiši.

(421)

Specijalitete snovij za obleke za gospe in berolinske mode v konfekciji.

!! Za božične in noveletne darila !!

Zaloga modernega blaga za gospe in manufakturnega blaga

L. Wallenka,

v Ljubljani, glavni trg št. 7,

priporoča

oblačila za gospe, snovi za gospode, shawle, plaide, preproge

in drugo blago zaloge, katero ima v bogatej izbiri.

(Za složnost p. n. občinstva uvel sem od danes metrično mero.)

(423)

Ponočne suknje za
gospode po 12
gld.

Radi približane saisonne modernega blaga in konfekcije, zelo nizka cena.

Tržne cene

v Ljubljani 5. decembra t. l.

Pšenica 5 gld. 20 kr.; — rež 3 gld. 20 kr.; — ječmen 2 gld. 50 kr.; — oves 2 gld. — kr.; — ajda 3 gld. 30 kr.; — prosò 2 gld. 60 kr.; — koruza 3 gold. 20 kr.; krompir 2 gld. — kr.; — fižol 4 gld. 50 kr.; masla funt — gld. 54 kr.; — mast — gld. 46 kr.; — špeh trišen — gld. 31 kr.; — špeh povojen — gld. 42 kr.; jajce po 3½ kr.; — mleka bokal 10 kr.; govednine funt 27 kr.; — teletnine funt 26 kr.; svinoško meso, funt 25 kr.; — sena cent 1 gld. 35 kr.; — slame cent 1 gld. 30 kr.; — drva trda 7 gold. 80 kr.; — mehka 5 gld. 20 kr.

Prazno stanovanje

za oddati vsaki dan. Dolne Poljane št. 61.
(424—1)

Lekarna Piccoli.

Aparati za samo-brizganje,
pasovi za počene, uretralne in
maternične brizgle.

Anaterinova ustna voda in zobni
prašek. Boljši, nego vsaka druga zobna voda
in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zobobolj
in ustne bolezni, zoper gnijilobo in majanje zob,
zoper difteritis ali vnetico grla in skorbut,
prijetnega duha in okusa, krepi dalje zobno
meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za či-
stenje zorb. Kedor ga enkrat poskus, da mu
bude gotovo prednost, vzel vsem enakim izdel-
kom. 1 steklenica 60 kr., 1 škatlja 40 kr.

Esprit de Cologne triple surfins
de Paris, 1 flacon 20 kr.

Esprit dto. dto. de Reseda flacon 80 kr.

Esprit dto. dto. de Ylang-Ylang

flacon 80 kr.

Eliksir iz Kine in Koke. Najboljši do-
sedaj znani želodečni likér. Pospešuje cirkula-
cijo in prebavljenje, ter različne organe in
ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Franz-ove esence za življenje. Gotovo
in skušeno sredstvo proti večini boleznj. Ve-
lika poraba je najboljšo spricvalo. Vsaka go-
spodinja boste tako zdravilo pri hiši imela.
Cena steklenice z navodom, kako se rabi 10 kr.

Glycerin-Crème, je posebno izborni sred-
stvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah.
1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad.
Špecijalno, da se ohrani koža krasna, nježna
in mehka, se jej daje prednost pred vsemi
umivalnimi vedami, lepotičjem in lepotičnim
sredstvom, katera so često škodljiva. 1 stekle-
nica 1 gold. (132—149)

Naročila se izvršujejo vračajo-
čoj se pošto proti poštnemu povzetju.

Kažipot po Ljubljani.

Kdor želi inserirati pod to rubriko svoj posel,
obrt itd. takó, da je oznano uvrsteno skozi tri
mesece vsako nedeljo, more to v 4 do 5 vrstah
po jako znižane ceni storiti, katera se izvē pri
administraciji "Slovenskega Naroda".

Jan. Nep. Horak,

rokočar, odlikovan s srebrno industrijsko svinjino pri-
poroča svojo zalogo (v judovskoj ulici št. 224) vsake
bire glace rokoč in rokoč za prati, vezila za po-
čene, usnjate spodnje hlače, zavratnike elastične ob-
ramnike, podveznike itd. kakor tudi drugo v to
stroku spadajoče blago. (1)

,Konkordija",

zavarovalno društvo proti ognju in na življenje se
priporoča za zarovanja po najnižjih cenah. Glavni za-
stop pri A. Androni, poštna ulic, št. 35. v Ljubljani. (1)

Gostilničar Jurij Dolenc,

na Poljanah št. 24 "pri mesarskem dvorišču" toči iz-
vrstna hravatka in dolenska vina po nizkej ceni, tudi
kupuje in prodaja poljske pridelke vsake bire. Pri
njemu je vedno velika zaloga (1)

Najboljša dolenska in bizejska

starja in nova vina na debelo in drobno prodaja na
starem trgu št. 152 Josip Ribič prav po nizkej ceni.
Vnanje naročila točno in vestno oskrbuje. (1)

V pekariji Josip Čada,
na starem trgu št. 33 dobi se vsak dan 3 krat fri-
šno pečeni kruh vsake bire žemje kifelci štruce itd.
tudi se prodaja izvrstni in okusni kruh vsake bire
na vago in sicer po nizkej ceni nadalje sprejem
kruh zl. peči, in prodaja izvrstni trvenjak. (1)

Pri Mihail Pakiču,

trgovcu v Ljubljani (štacuna za vodo, magacin v
gledališkej ulici) je zaloga vsake vrste lesenega hi-
šnega in kuhinjskega orodja slavnatih izdelkov,
žime za blazine, dratenih mrež, žimatih sitov, ple-
tenih korb itd. vse po nizkej ceni in izvrstno blago
domačega izdelovanja. (2)

Pri R. Miklaucu,

trgovcu v špitalskej ulici v Ljubljani, dobi se vsake
vrste kramarsko blago poleg pa tudi še vsake vrste
suknenega blaga za hlače in suknje bele kotenine
vsake vrste lep porhet in izvrstni tibet itd. in
spleh dobro blago in po nizkej ceni. (2)

Gostilna in pekarija

Antona Avbelna v st. Peterskem predmetstji tik go-
stilne "pri caru" priporoča se p. n. občinstvu zaradi
izvrstnega vina in tudi jedil in posebno pa potni-
kom za prenocišča zlasti Gorenjem ki se z Rudol-
fovou železnicu pripeljejo, tudi je sploh pri njem sve
prav po nizkej ceni. (2)

Fr. Sark, krojač

na dvornem trgu v Kastnerjevej hiši, izdeluje naj-
lepše in najmoderneje oblike vsake bire po
nizkej ceni, tudi ima zalogo mnogovrstnega
blaga po istej ceni kot v štacnah. Naročila se
brzo izvrše. (4)

Izgledki i zaznamek

ovje-volnate oblačilne snove.

Ravno tako tudi vse si mislečo vsto,
platnenega, modernega, kurutnega in
pletenega blaga, svilene in zametaške
trake, ravno tako tudi grijic-čipke
vsake baze, po eg se tisoč drugih stvarij.
Naročila, tudi najnajša brzo po
poštem povzetku. (325—16)
Nepristrujoče jemlje se
nazaj brez zadržka.

Knjigovez E. Hohn
na starem trgu št. 157 jedini v Ljubljani,
prevzema in izdeluje najhitreje, najcenejše vsake
vrste dela. Posebno se priporoča č. gosp. duhou-
nikom. (4)

Dober kup

kakor pri razprodaji (Ausverkauf) 10 do 25% pod
fabriško ceno na debelo in drobno prodaja mnogo-
vrstno kramarsko blago Janez Vičič v Ljubljani
na glavnem trgu. (5)

V Josip Levcevej

speceriskej štacuni na št. Peterskem predmetstji št. 18
tik mesarskega mosta dobi se najboljše blago potem
štaj. bruse, kupuje in prodaja na debelo poljske pri-
delke fižol, krompir, črešljje, repo, zelje, orehe itd. (5)

V kavarni Landrla,

na glavnem trgu št. 10 je najboljša kava najboljši
likeri, mnogo slovanskih in nemških časopisov potem
tudi lep in dober biljard. Postrežba izvrstna. (5)

Mizarska dela.

Najboljša najlepša vsake bire in po nizkej ceni dobi-
vajo se jedino le pri Josipu Regaliju št. Peter-
sco predmetstje št. 99. Naročila se brzo izvrše. (5)

Obleko vsake bire

izdeluje najmoderneje in najhitreje jedino le Fr.
Železnikar, na stolnem trgu vis-a-vis stolne cerkev.
Posebno izvrstno izdeluje surke in jednakoročno naročno
obleko. (5)

Črevljар Jakob Škerbinec,
v gledališkej ulici št. 19 izdeluje vsake bire naj-
boljših črevljev na drobno in debelo; potem prodaja
tudi Tržiške črevlje na debelo in drobno po nizkej
ceni. (5)

Voščene sveče,

najcenejše, najlepše in najboljše za cerkve, pogrebe,
trgovino in domačo rabo, potem med in vosek, ku-
puje in prodaja Oroslav Doleme v gledališkej ulici
št. 40—41. (5)

Zalego mnogovrstne mašne obleke

v Ljubljani poleg Frančiškanskega mosta št. 45, pri-
poročam z izdelki iz tako slovečnih fabrik ki so bili
pri dosedanjih razstavah često poohvaljeni ter prodaja
vse po nizkej fabriškej ceni. Prevzamem tudi
vezeno (štakarijo), montiranje cerkevni zastav (Ol-
dahinov) itd. ter vse zvršujem vrlo pazljivo. (2)

Ana Hofbauer.

Gostilničar „pri Sokolu“

na stolnem trgu, priporoča svojo uže staro gostilno.
Dalje naznanja, da ima tudi letos izvrstna vina in
vedno dobre jedila kakor klobase itd. po nizkej
ceni. (5)

V krčmi „pri Mehikancu“

tik deželnega gledališča v Kolmanovej hiši, točijo
se izvrstna vina, dobijo se dobre klobase, pečenka
in druga jedila po nizkej ceni. (5)

Zaloga
solidne in zlane zanesljive firme
Bernhard Pollak-a
na Dunaji,

(vis-a-vis Weinhurgasse),

prodaja jedina z vestno garancijo naj-
boljše kakovosti in pravosti blaga vodno

21
kr.

Dunajska največa

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni
Revalescière du Barry
v Londonu.

30 let nize je naj bolezni, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslenih otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žlez i nadnho, bolečine v ledvicah, jetiku, kašelj, neprejavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlate žido, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glave. Šumene v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dejencev in je boljega dojničnega mleka. Izkaz iz mej 80.000 spričevala protesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Benesa, prvega profesorja medicine na vseuniverziteti v Mariboru zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda Dr. Campbelia, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinja Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,
Bonn, 10. julij 1852

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih ngradi vse zdravila. Posebno koristna je pri dristi i griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadijivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. Najbolje in neprvenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnicu in sušenju v grlu (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnoga učenih družev.

Winechester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazne, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam James Shoreland, ranocelinik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp. Dr. Angelstein.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavlja izrekam glede Revalescière du Barry vs stransko, najbolje spričevalo.

Dr. A. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za stražnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij megel, je vsed rabe Vaše Revalescière du Barry po-poinama zdrav.

Viljem Burkart, ranocelinik.

Spričevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalescière ozdravila me je popolnem strašnih želodčnih in čutnicnih bolezni, katere so me deset let učile.

(Gospa) Armande Prevost, posestnica.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslenih in otrocih prihrani 50krat več učeni, glede hrane.

V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalescière-Biscuiten v puščah in tabletah z 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 1 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold. Proizaje Du Barry & Comp. na Du Barry, Wallischgasse štev. 8, kakor v vseh mestih pri dobril. lekarjih in spozerskih trgovcih: tudi razpošilja dušnjaka hiša na vse kraje po poštih vsečasnih ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. P. Odamu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spljetu pri lekarju Aljinoviću, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeriju P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviću. (274)

Št. 16301.

(415—3)

Razglas.

Po postavi od 23. julija 1871 drž. zak. št. 16 smejo se od 1. januarja 1876 naprej pri javni obrtniji brez izjeme le nove metrične mere in vase (peze) rabiti.

To se naznani v splošno vednost z pristavkom, da se mora od 1. januarja 1876 naprej občinstvu le z novo metrično mero in vase postreči, in da se morajo stare mere in vase iz javnih prodajalnic in javnih trgov takoj gotovo odstraniti, kakor bi se sicer taiste ne le odvzele, ampak bi se tudi proti lastnikom z postavno določeno kaznijo postopalo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
25. novembra 1875.

Pravo, nedieseče in okusno

olje iz sala dorševih jeter,

frščno napoljen.

Skušeni pomoček proti prsnim in pljučnim bolečinam. (395—7)

Z nakazom o rabi v steklenicah po 70 krajev. Pravo dobiva se le pri Viktorju Trnkóczy-u, glavnem trgu 4, „Einhorn“ lekarna v Ljubljani.

Glavni dobitek ev.
375.000 mark
nove nemške
drž. veljave.

Naznanilo
sreča.

Dobitki
garantira
država.

Vabilo za udeležitev
dobitkinih naključeb
od države Hamburg garantirane ve-
like denarne loterije, v katerej se
bode gotovo dobilo čez
7 milijonov 660.000
drž. mark.

Dobitki te koristne denarne loterije, katera obseza vsled načrta samo 81.500 srečk so slednji: namreč 1 dobitek event. 375.000 drž. mark, specijalno drž. mark 250.000, 125.000, 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 36.000, 4 krat po 30.000 in 24.000, 3 krat po 20.000 in 18.000, 29 krat po 15.000, 12.000 in 10.000, 36 krat po 6.000, 45 krat po 4.800 in 4.000, 205 krat po 3.600 in 2.400, 417 krat po 1.800, 1.500 in 1.200, 1.121 krat po 600, 360 in 300, 1.8820 krat po 240, 131, 120 in 60, 2.1014 krat po 48, 24, 18, 12 in 6 drž. mark in dospelo čez nekaj mesecev v 7 oddelkih do odločbe.

Prvo dobitkino žrebjanje vršilo se bode službeno

15. in 16. decembra t. l.

in velja za to:

Cela originalna srečka samo 3 gl. — kr. Pol originalne srečke " 1 " 50 " Četrtn originalne srečke " — " 75 " in razpošiljam te od države garantirane original srečke (nikakor prepovedane promese) proti frankirane pripošiljavitvi zneska ali pa proti poštnem povzetku tudi na najoddaljene kraje.

Vsek udeležnik dobi od mene poleg svoje originalne srečke zastonj tudi originalni načrt z vtišnjenoim državnim grbom in po dovršenem žrebjanju pripošije se takoj vsacemu brez zahtevanja službeni spisek žrebjanja.

Izplačevanje in razpošiljanje denarnih dobitkov

do interesentov zvršujem sam direktno in promptno in z najzanesljivejšim molčanjem.

Vsako narocilo more si vsak preskrbeti s poštno nakaznico ali pa priporočanim pismom.

Obrne naj se tedaj vsak z naročilom zaupljivo do

Samuel Heckscher sen.,
bankirna in izmenjevalna pisarna
v Hamburgu. (409—4)

„Goto“ je sloveča, nepremočljiva priprava za mazanje usnja Amerikanca Mr. **Swiftona**.

„Goto“ je lepodiseče, naredi vsako obuvanje ne-premočljivo, katero se s tem namaže.

obvaruje obuvanje pred vsako mokrototo ter ostanejo noge vedno suhe.

ubrani tedaj marsikatero bolezni, kateri začetki so gotovo mokre noge.

naredi vsako usnje, kakor tudi konjsko opravo trdno, mehko in elastično in zapreči vsako vnanjo mokrato.

je posebno koristno za gospode vojake, lovce, graščake in gozdne uradnike itd. kupi in poskuši sploh vsak, kdo hoče dobro hoditi in o mokrem vremenu ohraniti hoče zdravje.

razpošilja na vse kraje proti poštnem povzetku na debelo in na drobno glavnega zastopnika **Woschnagg-ova** zalogu v Ljubljani, kolidvorska ulica štev. 107.

dobiha se v Ljubljani še pravo pri vseh slovečjih črevljarijih v glavnjej tabak trafi in v več drugih na plakatih zaznamovanih prodajalnicah.

velja navadna škatljica . . . 40 kr.
velika . . . 75 " Prodajalec dobedo rabat.

Gospod Iv. G . . .
okr. š. ref. v C.,
poravnajte svoj dolg še od leta 1872, ako ne, sem primoran Vas tožiti.

Trst, 26. nov. 1875.

Ivan Dolinar,
n. c. kr. colnini.

Št. 16598. (419—2)

Razglas.

V splošno natranno splošovanje se na slednje točke magistratnega ukaza od 22. novembra 1852 št. 5662, ki se tičejo mestne snažnosti na novič razglasijo z pristavkom, da se bodo dotični prestopki brez obzira v denarji kaznovali.

Hišniki ali hišni oskrbniki morajo brez posebnega ukaza, sneg tako, ko zapade vsako jutro, in sicer do konca januarja do sedmih in od februarja naprej do pol sedmih, naj je že prej ta dan ali pa čez noč zapadel, ob svojih hišah in ob dragem tik ulic ležečem posestvu tako na široko, da zamotočeta dva človeka vtric iti, proti sredi ulic odmetati, in tako pomesti, da je pot čedna, in da se brez nevarnosti po njej hoditi zamore. Ravno tako morajo hišniki in hišni oskrbniki skrbeti, da o požlepici led pred hišami o določenih urah na zgoraj omenjeni način nasekajo in na sredo ulic zmečajo, prestopila pa, da bi se komu kaka nesreča ne pripetila z peskom, zemljo ali pa z žaganjem potresejo.

Če bi pa požlepica kaki drugi čas čez dan nastala, se bo dalo z bobnom naznati, da imajo gospodarji led spred svojih hiš in svojega tik ulic ležečega posestva kakor je zgoraj omenjeno posnažiti.

Prepovedano pa je sneg iz hiš in dvorišev na ulice in prostore mesta ali predmestji izmetovati.

Sneg mora hišni gospodar koj v voda zli pa na kaki drugi pripravni kraj zvunaj mesta in predmestji izpeljati. Ravno to se mora s snegom zgoditi ki z streh zdrči ali se ogrebe.

Mestni magistrat v Ljubljani,
29. novembra 1875.

vom Staate garantirte Hamburger Geld-Verlösung	
Die 2600 In dieser Stoff aus einem Capital von 7,963,650 Rmk. mit dem unterhalb der hiesigen Zeit von mir gewährten Monaten in 7 Sichtungen unter nur 81.500 Röthen flüssig zur Entgelbung gehalten, wovon ich hier ausgeführt habe.	41.700 Getötne Röthen mark Von der vor mark etc. etc. bezahlen.
speciel Röthenmark: 250.000 — 50.000 125.000 — 40.000 90.000 — 36.000 60.000 — 30.000 etc. etc. bezahlen.	375.000 Röthen mark Von der vor mark
15. & 16. Decemb.	15. & 16. Decemb.
amtlich festgestellten ersten Belegung folgen: Ganz-Ortg.-Loose M. 6 oder H. 3.50 Hälbe Ortg.-Loose " 3. oder H. 1.75 (Gegen Einlieferung des Betrages in Banknoten oder Postmarken, oder gegen Nachnahme werden die mit dem Staatswappen verzierten Originallose, von uns verfehlt und die amtliche Plakette gratis beigelegt. Gefordert nach Erfüllung dieser Leistung mit dem Staatwappen unanfechtbar ist das Recht, die Auszahlung und Erfolgt bei Rückholung der Originallose unter Verfehlung und die amtsliche Plakette zu erhalten, welche man nach baldiger Rückholung wieder an den Staat zurückzugeben hat. S. Sacks & Cie. Hamburg.	amtlich festgestellten ersten Belegung folgen: Ganz-Ortg.-Loose M. 6 oder H. 3.50 Hälbe Ortg.-Loose " 3. oder H. 1.75 (Gegen Einlieferung des Betrages in Banknoten oder Postmarken, oder gegen Nachnahme werden die mit dem Staatswappen verzierten Originallose, von uns verfehlt und die amtliche Plakette gratis beigelegt. Gefordert nach Erfüllung dieser Leistung mit dem Staatwappen unanfechtbar ist das Recht, die Auszahlung und Erfolgt bei Rückholung der Originallose unter Verfehlung und die amtsliche Plakette zu erhalten, welche man nach baldiger Rückholung wieder an den Staat zurückzugeben hat. S. Sacks & Cie. Hamburg.

